

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemaje za celo leto 3 gld. 40 kr. za pol leta 1 gld. 70 kr. za četrt leta 90 kr pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. 10 kr., za četrt leta 1 gld. 10 kr.

V Ljubljani 18. junija 1890.

Obseg: K članku „Kako zeleno krmo ohraniti sladko.“ — Črtica o kmetovalčevem izobraževanju. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Zemljepisni in narodopisni obrazi. — Naši dopisi. — Novičar.

Gospodarske stvari.

K članku „Kako zeleno krmo ohraniti sladko“.

V št. 17. Vašega častitega lista v članku „Kako zeleno krmo ohraniti sladko“ pišete: „Naš urednik je čul, potujoč po Dolenjskem, da je neki grajščak tako poskušnjo uže naredil, a ljudje da se so močno mu ro-gali. Morda se mu je ponesrečilo, ker ni prav ravnal“ itd. S tem grajščakom mislite gotovo mene, ker sem lansko leto in menim, kot prvi in edini na Dolenjskem, tako poskušnjo naredil, in Vam hočem o tem natančneje poročati. Res je, da so se daleč po celi okolici ne samo delavci in kmetje, tudi marsikateri „verbolter“ pa „go-spod“ smijali in norce delali, da sem na tako „neumno misel“ prišel, svežo krmo na kupe voziti (po 200 voz na en kup) in si potem stisniti. Marsikdo je že o tej reči kaj slišal, saj so „Novice“ že lansko leto o tem pi-sale, „ali kdo bo tako neumen, da bi precej verjel, kaj „cajtenge“ pišejo!“ Seveda meni v obraz se ni nihče smijal, „da bi se ne zameril“, ali za hrbtom! Še dobro, da me niso hoteli v blaznico spraviti. Meni seveda je bilo to čisto enako, če se ljudje smejejo ali ne, ker delal sem, da si pridelam dobre krme, pa mi zaradi vednega deževanja ne segnijo po njivah in travnikih, a ne zavoljo tega, da bi pravili ljudje, da kaj pametnega delam. Moja poskušnja se je skoraj popolnoma posrečila; edina napaka, katero sem storil, bila je ta, da sem semtertja že malo presuho travo na kupe vozil in se je zato nekaj preveč segrela ter ni imela potem tiste lepe barve, kakor skoraj čisto sveža na kupe dejana trava. Ta je bila, ko smo jo 4—5 mesecev pozneje krmili, še popolnoma zelena, in sploh ravno taka videti, kakeršna je bila na kupe dejana. Začeli smo s to krmo 2. no-vembra krmiti, živina jo je precej rada jela, dobro se

redila, dobro molzla, in zdravju jej ni v nobenem oziru prav nič škodovala. Krmili smo vsak dan 50 kravam 600 $\frac{h}{g}$ in izhajali do zadnjega aprila. Letos hočem na-praviti še veliko več take izvrstne krme. Kdor si hoče delovanje sam ogledati, naj pride na mojo grajščino, od začetka junija do konec septembra bomo krmo na-pravljali. Smijati se sme, kolikor hoče, gotovo mu ne bom zameril!

V občo korist in ker se „Novice“ tudi za to stvar potegujejo, prosim Vas, moje pismo v Vaš častiti list vzeti.

Z odličnim spoštovanjem

Anton grof Barbo.

Črtica o kmetovalčevem izobraževanju.

V.

Človeškega uma napredne sile kažejo se vedno bolj. Nove iznajdbe — med katerimi imamo res čudovitih — porajajo se nam vsak dan in svedočijo o velikanskih uspehih, katere doseza človek, pravilno motreč tajne prirodne sile. Posebno bogat sad obrodilo je polje, ka-tero je glavni predmet kmetijski vedi. Kaj čuda, ker se je tudi ta veda v zadnjih desetletjih kaj bujno razvijala! Vsak čas poročajo nam kmetijski listi o pridobitvah, katere daleč presegajo prejšnje naprave, ali pa jih vsaj izdatno izboljšujejo. Kmetijska veda popolnjuje se vedno bolj.

In kaj naj stori kmetovalec v očigled temu? Ali naj kmetuje z znanjem, kar si ga je pridobil v prvi dobi, ne oziraje se niti na desno, niti na levo? Slabo bi ga značilo tako ravnanje. Zastarel bi s svojimi nazori, in nikak nadaljnji napredek ne bil bi mogoč. To ne sme biti. Kakor vsakdo, tako mora tudi kmetovalec skrbeti, da ostane vedne na površini. Okoristiti se mora z vsako

